

РЕШЕНИЕ

№ 3540

гр. София, 03.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 20.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6868** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на М. Й.,ЕГН [ЕГН], чрез адв.Ч. с посочен съдебен адрес [населено място], [улица],моб.тел.: [ЕГН] срещу Решение № Ж-2/10.01.2023г. на КЕВР с което е прекратено производството по жалба на П. П. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

Твърди се незаконосъобразност на оспореният акт поради допуснато съществено процесуално нарушение, а именно – производството е образувано без жалбоподателят да е конституиран,уведомен и да му е предоставена каквато и да било възможност да вземе участие в него.

На следващо място, неправилно КЕВР не е съобщило факта,че съгласно сега действащата уредба ЕР ЮГ не може да отказва присъединяване със съображения касаещи липсата на инвестиционни планове за разширяване на мрежата,тъй като съгласно предоставената лицензия и чл.166 ал.3 ЗЕ и чл.27 ичл.28 ЗЕВИ негово задължение е да поддържа и разширява капацитета на електроразпределителната мрежа така,че да бъдат постигнати целите на ЗЕВИ и директива 2009/28 на ЕП и Съвета. Осигуряването на достъп до електропреносната мрежа и електроразпределителната мрежа е задължение на лицензираното енергийно

предприятие и те са длъжни да го изпълнят по отношение на производител и обект на производство отговарящ на предвидените в закона условия. Съгласно чл.27 ал.2 ЗЕВИ разходите за изграждане съоръжения за присъединяване обект на производител към мрежата, както и разходите за развитие вкл. реконструкция и модернизация на ел.мрежи във връзка с присъединяването са за сметка на собственика на мрежата, а съгласно чл.1 ал.1 ЗЕ операторът на преносната мрежа е длъжен да осигури ефективно функциониране на електроенергийната система, поради което необходимостта от извършване на реконструкция и разширяване не може да бъде предпоставка за прекратяване процедурата за присъединяване на процесният ФЕЦ. В подкрепа на твърдението си се позовава на практика на ВАС.

Твърди се още немотивираност на оспорваният акт поради едностранно приета теза на ЕРП, макар в жалбата на П. П. да е посочено ясно, че доводът – изчерпан капацитет е относим към обекти по чл.25 ЗЕВИ за който заявителите са декларирали, че няма да ползват преференции по чл.31 и чл.32 ЗЕВИ. Нормата на чл.25 ЗЕВИ не намира приложения в настоящият казус. В тази връзка не е налице надлежна обосновка на процесният акт.

Като продължение и дори да се приеме, че изчерпване капацитета на електропровода Би могло да послужи като основание за установяване на отказ, то не са налице данни този въпрос да е изследван изобщо, като липсват каквито и да било данни обосноваващи извода за изчерпан капацитет и влошаване качеството на доставяната енергия в случай на присъединяване на процесният ФЕЦ. Дори представеното становище № 36049/21.06.2022г. на ЕРП ЮГ не съдържа обективни данни обосноваващи подобен извод

Ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи аналогични с изложените в оспорваният акт.

Заинтересованата страна изразява становище за неоснователност на жалбата.

По съществува на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка съдът съобрази и приема:

Производството пред КЕВР е образувано по жалба на П. П. срещу становището на „Електроразпределение Юг“ ЕАД с което, поради изчерпан капацитет на електропровод „Златаре“ се прекратява производството по искане за проучване условията за присъединяване към мрежата на предприятието на обект – ФЕЦ, с инсталирана мощност 100Kw, предвидена за изграждане в УПИ VIII-429, KB.55, [населено място], общ. Нова З..

Във връзка с подаденото от П. П. искане за проучване № 9807471/30.03.2022г., ЕРП ЮГ е издало писмо изх. № 36049/21.06.2022г. с което я уведомяват, че присъединяването е невъзможно да се осъществи в заявеният срок и поради изчерпан капацитет на електропровод „Златаре“, а само след изграждане на нови, скъпо струващи съоръжения, която инвестиция е икономически нецелесъобразна и в ущърб на останалите клиенти, като присъединяване на допълнителни генериращи мощности без изграждане нови съоръжения ще влоши техническите показатели на

съществуващите обекти в района.

В този контекст КЕВР приема, позовавайки се на нормите на чл.3 ал.1 от Наредба № 6, чл.20 ал.1 от Правилата за управление на електроразпределителни мрежи и чл.1126 ал.2 от ЗЕ,че ЕРП е извършило изчисления на прогнозни товари в района, след присъединяване централата и е установило,че са налице предпоставки за отклонение от допустимите норми на напрежение без изграждане нови,скъпоструващи съоръжения,инвестицията за които би се отразило в цената на потребителите.

Във връзка с възражението,че не е предложен друг срок за договаряне по смисъла на чл.90 ал.1 от Наредба № 6 е посочено,че централата е с мощност над 30кв и процедурата е стартирана по реда на Раздел II от Наредба № 6 – по чл.23,чл.24 т.2,3,4 и чл.25 от ЗЕВИ,поради което и не е налице нормативно задължение да бъде предложен нов срок за договаряне присъединяване на централата.

Процесното решение е постановено от компетентен орган /арг. чл.22 ал.1 т.2 вр. ал.5 от ЗЕ и чл.147 ал.2 от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката /.

Процесното решение е постановено в писмена форма,като противно на твърденията на жалбоподателя съдържа ясно изложение, както от фактическа така и от правна страна, на възприятието на административния орган, мотивирало постановяването на крайният резултат от производството. В този смисъл акта е постановен в съответствие с изискванията за форма и съдържание.

Относно възражение за допуснато нарушение на производствените правила и при липса на ясно посочване кои доказателства административният орган не е взел предвид или е тълкувал и кредитирал превратно,съдът служебно съобрази:

Конкретното производство е регламентирано в чл.142 и сл. от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Разпоредбата на чл.144 ал.1 от Наредбата пренася изискването на чл.35 АПК на плоскостта на конкретното производство,като предвижда,че при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея.

Съгласно чл.50 ал.1 от Наредба № № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи(отменена 02.04.2024 г.,но приложима към спора към датата на подаване и разглеждане искането за проучване) При изграждане на нова или разширение на съществуваща централа с промяна на инсталираната й мощност извън случаите по чл. 49/т.е. случаи на конкурс за лицензия за изграждане на централа/ производителят подава писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на електрическа централа към съответния мрежови оператор. Съгласно ал.2 на нормата искането се подава от лице, имащо вещни права върху имота, в който е изградена централата, чрез която ще се осъществява дейността.

От своя страна, нормата на чл.80 ал.1 от Наредбата предвижда,че лицата, които

желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на разпределителната мрежа за съответния район за инсталирана мощност до 5 MW и до оператора на преносната мрежа за инсталирана мощност над 5 MW заявления за присъединяване по образец на оператора в посочен от тях район и ниво на напрежение, одобрени по чл. 22, ал. 5 ЗЕВИ.

Видно от така постановеният акт,КЕВР е приела,че приложимото производство е това,регламентирано в Раздел II на Наредба № 6“ Присъединяване на обекти за производство от възобновяеми енергийни източници по реда на чл.24 т.1 ЗЕВИ.

Дори и в тази хипотеза нормата на чл.87 ал.1 от Наредбата предвижда,че лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници (ОПЕЕВИ) към оператора на съответната разпределителна мрежа. Съгласно ал.2 т.1 от посочената норма лицето следва да е титуляр на право на собственост/друго вещно право върху имота/сградата или наемател, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии;

Видно от приложен по делото НА № 165, Том XI, Рег. № 7660, дело № 867 от 22.08.2008г. и приложено по делото удостоверение за наследници посоченият имот в който е изградена мощността,чието присъединяване се иска е съсобствен между М. Й. и П. П. в качеството им на наследници на П. П..

Т.е. изискуемото във всички хипотези условие – качеството собственик, видно от данните по делото се упражнява и притежава съвместно, в съсобственост от М. П. и П. П.. Липсват данни позволяващи да се приеме, че единият съсобственик е учредил в полза на другият било право на ползване да своята част, било отдаване под наем или каквато и да било форма на преотстъпване, позволяваща да се приеме,че П. П. отговаря самостоятелно на нормативното условие-заявител, а оттам – и жалбоподател.

Нещо повече - заявлението за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителна мрежа на обект – фотоволтаична централа с инсталирана мощност 100Kw, предвидена за изграждане в УПИ VIII-429,кв.55 в [населено място], общ.Нова 3. е подадено от Ж. К., в качеството на пълномощник. Видно от приложеното към заявлението нотариално заверено пълномощно от 11.02.2022г. М. Й. и П. П. са упълномощили Ж. К. да ги представлява пред „Електроразпределение Юг“ ЕАД, като от тяхно име подава заявления за проучване условията за присъединяване на ВЕИ.

В този смисъл несъмнено е, че Ж. К. действа в качеството на пълномощник на собствениците на недвижимият имот,по силата на конкретно пълномощно за общо

представителство с конкретни параметри – пред ЕРП ЮГ и техните структури и подразделения и с цел – подаване заявления за проучване условията за присъединяване на ВЕИ. Същият е упълномощен да действа от тяхно име и за тяхна сметка.

Съгласно чл.144 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, а съгласно чл. 147 ал.3 от Наредбата Комисията уведомява страните по жалбата за решението си в 7-дневен срок от приемането му.

Съгласно чл.26 ал.1 АПК за започване на производството се уведомяват известните заинтересовани граждани и организации освен заявителя. По силата на чл.27 ал.1 АПК с подаването на искането за започване или за участие в производството или с получаване на уведомлението по чл. 26 заявителят, привлечените и встъпилите заинтересовани граждани и организации стават страни в производството по издаване на индивидуалния административен акт. Нормата на чл.34 ал. АПК предвижда, че административният орган осигурява на страните възможност да преглеждат документите по преписката, както и да си правят бележки и извадки или - според техническите възможности. Като тази правила намират и обобщаващ израз в нормата на чл.35 АПК съгласно, която индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

С нарочно разпореждане от 28.11.2024г., съдът е указал на ответника да заяви и представи доказателства относно уведомяване жалбоподателя за производството. В отговор и с изявление от 06.12.24г. е заявено, че няма данни за размяна на кореспонденция между КЕВР и М. Й..

Поради това не оставя място за съмнение, че:

- КЕВР не е определила изобщо по кой ред следва да се развие производството по разглеждане на подаденото заявление.
- КЕВР не съобщила, че при всички разглеждани хипотези определящо за активната легитимация на заявителя е качеството собственик, а видно от данните по делото то се упражнява съвместно, в съсобственост от М. Й. и П. П., чрез упълномощен представител за съвместно представителство във връзка с проучване условията за присъединяване пред ЕРП ЮГ.
- Като не е уведомил и конституирал М. Й. като страна в производството и като следствие не е предоставил възможност да изрази становище, КЕВР е допуснал съществено нарушение на производствените правила.

Посоченото обстоятелство налага отмяна на акта и връщане преписката на КЕВР.

При този изход от спора основателна с оглед нормата на чл.143 ал.1 АПК, но

необоснована като размер е претенцията на жалбоподателя за присъждане сумата от 1 500лв. адвокатско възнаграждение.

Отчитайки свободата на договаряне, съдът, в рамките на проведеното на 20.01.25г. открито съдебно заседание изрично е оправил въпрос към жалбоподателя как е определен размера на претенцията. В отговор е заявено,че възнаграждението е формирано на база фактическата и правна сложност на делото и договорка между страните.

Ответната страна е направила възражение за прекомерност.

По силата на чл.36 ал.2 от ЗАдв. размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката или адвокат от Европейския съюз и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа.

Безспорно,искането на жалбоподателя е подкрепено с договор за правна защита и съдействие в който е уговорена и сумата от 1500лв.,носец подписите на страните и като такъв има доказателства какво за уговорката между страните,така и характер на разписка на действително заплащане сумата/виж тълкувателно решение от 6 ноември 2013,г. по т.д. № 6/2012г. на ОСГТК на ВКС/.

В настоящият казус жалбоподателя се позовава на свободата на договаряне, както и на фактическата и правна сложност на делото. Не е налице никаква референция към размерът по Наредба № 1/2004г., поради което и искането следва да бъде разгледано в съответствие с изискванията за справедливост и обоснованост обективирани в изр.втора на нормата.

По своята същност произнасянето по претенцията за разноси, представлява произнасяне по частно-правен, облигационен спор. Същият е отвъд дискрецията на служебното начало с изключение на нормативно инкорпорираният критерий за „справедливост“ на възнаграждението.

В т.3 на ТР № 6 от 6.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС, е посочено,че:

„С приемането на действащия ГПК отпадна правомощието на съда служебно да осъществява проверка за прекомерност на разносните за адвокатска защита при постановяване на решението. С чл. 78, ал. 5 ГПК е предвидено, че само страна може да сезира съда с искане за намаление на възнаграждението за адвокатска услуга, дължимо като разноси. Основанието по чл. 78, ал. 5 ГПК се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото. Когато съдът е сезиран с такова искане, той следва да изложи мотиви относно фактическата и правна сложност на спора, т. е. да съобрази доказателствените факти и доказателствата, които ги обективират и дължимото правно разрешение на повдигнатите правни въпроси, което е различно по сложност при всеки отделен случай - например задължителната практика, разрешаваща основните спорни въпроси

определя сложност в по-ниска степен....

Намаляването на адвокатското възнаграждение по този ред не рефлектира в отношенията между адвокат и клиент, които са сключили конкретен договор и са поели задължения по него. То е израз само на основното начало в гражданския процес за социална справедливост и достъп до правосъдие...”

В този смисъл и като съобрази, че:

- Съдът не следва да преценява служебно законосъобразно претендираният размер на претенцията за разноски, а само по инициатива на страните и то - състезателно проявена с доказателствена обоснованост на претенцията, респ. на възражението.
- Конкретният изход от спора и неговите последици за отмяна на акта не са съответни на цялата фактическа и правна сложност на делото, а на базата на установеното нарушение, изразяващо се в неуведомяване на заинтересовано лице за производството, респ. необезпечаване възможността му на участие.
- Делото се е развило и приключило в рамките на едно съдебно заседание.
- Въпросът как следва да процедира съда при установено нарушение на чл.26 ал.1 и чл.27 ал.1 АПК е базисен въпрос, трайно и непротиворечиво разрешен в съдебната практиката.
- Свободата на договаряне следва да бъде зачетена, но не и да бъде превърната в средство за неоснователно обогатяване.

Съдът приема, че социалната справедливост и достъпа до правосъдие на жалбоподателя следва да бъдат оценени в размер на 400лв., към които да се добави и сумата от 10лв. платена държавна такса или общо 410лв.“.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 ал.2 предл.второ и чл. 173 ал.2 от АПК, Административен съд София - град, 74 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-2/10.01.2023г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ИЗПРАЩА на Комисия за енергийно и водно регулиране преписката по жалба на П. П. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД, вх. № Е-11П-00-1018/06.10.2020г. за разглеждане и произнасяне при спазване на указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на М. Й., ЕГН [ЕГН] сумата от 410/четиристотин и десет/ лева съдебно деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: